

N:o 151.

*Af Herr **Hans Larsson**: Om underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t, att några nya oktrojer för enskilda banker med sedelutgifningsrätt icke måtte beviljas.*

Förutom de brister, som i öfrigt torde vidlåda vår banklagstiftning, har den stadgat ett privilegium, det törhända skadligaste, sedelutgifningsrätten för de enskilda bankerna. Det är numera knappt mer än en mening derom. Blott de stora intressenterna i bankbolagen skola möjligen försöka att ännu uppträda till försvar för denna rätt. Skälen deremot äro dock så starka och jag tror så allmänt insedda, att jag här icke en gång anser af nöden att anföra några sådana, helst andra motionärer i ämnet andragit tillräckligt många skäl, hvadan jag inskränker mig att kort och godt vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville i underdånighet anhålla hos Kongl. Maj:t att, då oktrojen för nu befintliga enskilda banker med sedelutgifningsrätt upphör, Kongl. Maj:t icke måtte bevilja dem ny sådan oktroj, lika litet som åt annan dylik inrättning eller bank i framtiden.

Anhålles om remiss till Banko-Utskottet.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Hans Larsson,
från Gefleborgs län.
